RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0042 van 29 februari 2012 in de zaak 1112/0215/SA/3/0180

In zake:	de heer, als minderjarige wettelijk vertegenwoordigd door de heer en mevrouw
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bram DE SMET kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas , Vijfstraten 57 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
	verwerende partij
Tussenkomende partijen :	1. de heer en en 2. mevrouw , beide wonende te
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Isabelle VANDESCHOOR kantoor houdende te 9000 Gent, Lange Kruisstraat 6F

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 7 juni 2011, waarbij hen een stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een vrijstaande woning met uitsluiting van de afzonderlijke garage/bergplaats, ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een vrijstaande woning met afzonderlijke bergplaats, op voorwaarde dat de hemelwaterput en de septische put geplaatst en in gebruik genomen zijn uiterlijk zes maanden nadat het gebouw of de verharding in gebruik is.

llat batwaft and margaal mala way ta		
Het betreft een perceel gelegen te	en met kadastrale omschrijving	

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. Het verzoek tot tussenkomst van de tussenkomende partijen bevat geen repliek in feite en in rechte.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Alle partijen zijn schriftelijk verschenen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw vragen met een op 20 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 11 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 18 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "bouwen van een vrijstaande woning + één afzonderlijke bergplaats".

De aanvraag beoogt de oprichting van een vrijstaande woning met een geïncorporeerde garage én een afzonderlijke garage/bergplaats (6,40 op 6,70m, kroonlijsthoogte 3,00m en nokhoogte 6,35m) in te planten op 1,00m van de linker en 2,00m van de achterste perceelgrens.

Voor de oppervlakte en de inplanting van vermelde afzonderlijke garage/bergplaats vragen de tussenkomende partijen bij toepassing van artikel 4.4.1 VCRO een afwijking van de verkavelingsvoorschriften. De aanvraag wordt aanvankelijk voor akkoord ondertekend door de vertegenwoordigers van de verzoekende partij maar ter gelegenheid van het openbaar onderzoek trekken zij dit akkoord terug in.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 juni 1994 vastgesteld algemeen plan van aanleg Lochristi dat het perceel in een woonzone legt. Het perceel is niet gelegen

binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is als lot 85 gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling van 23 augustus 1994.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de polder en

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 maart 2011 tot en met 1 april 2011, worden vier bezwaarschriften ingediend.

In aansluiting op het deels gunstig preadvies van 3 mei 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi, brengt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 1 juni 2011 een gunstig advies uit met uitsluiting van het afzonderlijk bijgebouw.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi verleent op 7 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen met uitsluiting van de afzonderlijke garage/bergplaats en motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Volgende bezwaren worden als gegrond beschouwd

De gemeente neemt akte van de intrekking van de handtekening. De bezwaarindiener heeft door het organiseren van het openbaar onderzoek alsnog de kans gekregen een bezwaar in te dienen.

. . .

<u>Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften overkavelingsvoorschriften</u>

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning. Volgens de vigerende verkavelingsvoorschriften kan een garage van maximum 25m2 op minstens 2m van de kavelgrenzen worden ingeplant. De geplande garage/bergplaats heeft een oppervlakte van 42,88m2 en wordt ingeplant op 1,00m van de zijdelijke perceelsgrens.

. . .

Gezien de nokhoogte van 6,35m over een lengte van 6,70m en de beperkte afstand tot de perceelsgrens, en rekening houdend met de gegronde bezwaren, kunnen we stellen dat de afwijking stedenbouwkundig niet verantwoord is. Het bijgebouw wordt bijgevolg uit de stedenbouwkundige vergunning gesloten.

. . .

Een bijgebouw met een hoge nokhoogte van 6,35m over een lengte van 6,70m, op kleine afstand tot de perceelsgrenzen (1m), is ruimtelijk niet inpasbaar in deze verkaveling en zal visuele hinder veroorzaken naar de aanpalenden. Bovendien zal de hoge nokhoogte zorgen voor een verminderde zonne-inval bij een lage zonnestand in de winter.

De geplande woning is in overeenstemming met wat algemeen gangbaar is binnen de gemeente en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening

..."

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 8 juli 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 15 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning volledig

te verlenen, op voorwaarde dat de hemelwaterput en de septische put ten laatste zes maanden nadat het gebouw of de verharding in gebruik is, geplaatst en in gebruik genomen zijn.

Na de hoorzitting van 13 september 2011, beslist de verwerende partij op 22 september 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

"

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag dient getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van de op 23 augustus 1994 goedgekeurde, niet vervallen verkaveling.

De woning voldoet integraal aan de voorschriften.

De garage/bergplaats wijkt op volgende punten af van de verkavelingsvoorschriften:

- de afstand tot de zijdelingse perceelsgrens bedraagt 1 m i.p.v. de vereiste 2 m;
- de totale oppervlakte van de garage bedraagt 43 m² i.p.v. de maximaal toegelaten 25 m².

De voorschriften van een verkaveling hebben bindende en verordenende kracht. Artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, maar dat geen afwijkingen kunnen worden toegestaan voor wat betreft 1° de bestemming; 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex; 3° het aantal bouwlagen.

De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen en de gevraagde afwijkingen hebben betrekking op de inplanting en de afmetingen van de bergplaats, zodat de aanvraag binnen het toepassingsgebied van bovenvermeld artikel 4.4.1. valt.

In haar beroepschrift verwijst appellante naar het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, artikel 7, om te concluderen dat er geen openbaar onderzoek vereist was en de ingediende bezwaarschriften aldus onontvankelijk zijn. Art. 7 van voormeld besluit stelt enkel dat, indien de aanpalende eigenaars hun akkoord hebben gegeven, zij niet in kennis moeten worden gesteld. M.a.w. zij moeten niet persoonlijk op de hoogte worden gebracht van het georganiseerde openbaar onderzoek via een aangetekend schrijven, doch conform art. 4.4.1. van de codex is een openbaar onderzoek wel verplicht. Ook indien niemand in kennis diende gesteld te worden, dan nog diende de gele affiche te worden uitgehangen, zodat om het even wie bezwaar kon indienen. De procedure werd bijgevolg correct uitgevoerd.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag beoogt het oprichten van een vrijstaande eengezinswoning met afzonderlijke garage/bergplaats. De woning richt zich qua gabariet, vormgeving en architectuur naar de omliggende bebouwing en integreert zich dan ook volledig binnen de omgeving. De woning voldoet trouwens aan alle stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling.

De afzonderlijke garage daarentegen wijkt qua oppervlakte en inplanting af van de verkavelingsvoorschriften.

Uit plaatsbezoek is gebleken dat het merendeel van de loten binnen de verkaveling bebouwd is met een afzonderlijk bijgebouw, waarvan meerdere afwijken van de voorschriften, zowel naar oppervlakte als dakvorm. Zo werd onder meer een afwijking verleend voor voor het plaatsen van een garage van 45m² met een plat dak. De gevraagde afwijking op de oppervlakte is bijgevolg geen uitzondering binnen de verkaveling.

Bovendien heeft appellante tijdens de hoorzitting een maquette neergelegd waaruit blijkt dat het visuele verschil tussen de aangevraagde garage en een garage van 25 m² met een kroonlijsthoogte van 3 m en een zadeldak met dakhelling 55° (dus volledig conform de voorschriften) zeer beperkt is. Enkel de nokhoogte komt bij de gevraagde garage 0,50 m hoger (6,35 m i.p.v. 5,85 m). De impact van de aangevraagde garage op het aanpalende perceel zal aldus niet veel groter zijn dan wanneer een niet-afwijkend bijgebouw wordt opgericht.

Ook de inplanting op 1 m van de zijdelingse perceelsgrens is ruimtelijk aanvaardbaar. Gezien de beperkte diepte van de loten, is het vanuit praktisch oogpunt verstaanbaar dat de garage zo dicht mogelijk bij de perceelsgrens wordt geplaatst, zodat men met de wagen niet moet manoeuvreren achter de woning om de garage te kunnen binnenrijden. Echter, het opschuiven met één meter naar de perceelsgrens toe, kan enkel worden aanvaard indien dit geen bijkomende hinder veroorzaakt voor de aanpalenden. De woning van de aanpalenden bevindt zich op minstens 13 m van de geplande garage. Aan de hand van berekeningen bijgevoegd bij het beroepschrift toont de architect aan dat de nokhoogte van de garage een quasi onbestaande invloed uitoefent op de zonne-inval in de tuin van de aanpalende buren. Bovendien blijkt uit de luchtfoto dat de tuin van de aanpalenden achteraan beplant is met hoogstammige bomen, waardoor de kans op verminderde zon- en lichtinval als gevolg van de garage nog kleiner is. Bovendien nemen deze bomen het blote zicht op de garage grotendeels weg, zodat de aanpalenden ook visueel weinig hinder ondervinden van de garage.

Uit het voorgaande blijkt dat de ruimtelijke impact van de garage binnen de aanvaardbare normen blijft en de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang brengt.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde dat de hemelwaterput en de septische put dienen geplaatst en in gebruik genomen te zijn ten laatste zes maanden nadat het gebouw of de verharding in gebruik is

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

Hoewel in het administratief dossier geen gegevens terug te vinden zijn wat betreft de aanplakking van de bestreden beslissing, dient te worden gesteld dat het door de verzoekende partij ingesteld beroep tijdig is. De verwerende partij heeft de bestreden beslissing ter kennis gebracht van de tussenkomende partijen met een aangetekende brief van 28 september 2011. De tussenkomende partijen kunnen deze zending ten vroegste op 29 september 2011 ontvangen hebben zodat ten vroegste op 29 september 2011 de termijn van 10 dagen begon te lopen waarbinnen ze tot aanplakking dienden over te gaan.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 14 november 2011, tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift het volgende:

"... 2.1 belang

1.

Conform artikel 4.8.16 § 1, 3° Codex kan een beroep tegen een beslissing van een vergunningverlenende overheid ingesteld worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing.

2. Verzoekende partij woont in de woning van zijn ouders gelegen te . Het perceel paalt aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

De door de bestreden beslissing vergunde garage/berging zal worden opgetrokken achter het perceel, waar verzoekende partij woont.

3.

Door de in de bestreden beslissing vergunde garage/bergruimte zal verzoekende partij een vermindering van lichtinval en bezonning kennen in het huis waarin hij woont. Deze garage/bergruimte bevindt zich immers ten zuiden van het perceel waar verzoekende partij woont, waardoor de lichtinval zeer sterk beïnvloed wordt (zie stukken 8-9-11).

Door de inplanting op 1m van de perceelsgrens en gelet op de nokhoogte van 6,35m zal er immers schaduw komen tot in het huis. De ruimtes waar de grootste vermindering plaats heeft, betreffen vooral de living en de eetplaats (zie stuk 8 -9-11). In deze ruimtes brengt verzoekende partij de meeste tijd door. Bovendien is de eetplaats tevens de computerruimte waar verzoekende partij zoals vele tieners veel tijd doorbrengt.

Daarenboven heeft de eetplaats een zitvensterbank waar verzoekende partij in de zon vaak de krant of een boek leest. (zie stuk 10) Op deze zonnige plaats is het vooral in de wintermaanden zeer aangenaam vertoeven. Door de verminderde bezonning zal deze gezellige plaats in huis verdwijnen. De vermindering van lichtinval en bezonning zal zorgen voor een daling van het wooncomfort en afname van het gebruiksgenot van de woning.

4.

Doordat hij de meeste tijd doorbrengt in de living en eetplaats zal hij steeds geconfronteerd worden met het zicht op de vergunde garage/bergplaats. Tot op heden wordt dit zicht niet verstoord. Verzoekende partij zal bijgevolg visuele hinder leiden(zie stuk 10).

5.

Evenzeer zal er een verminderde zon-inval in de tuin zijn. Verzoekende partij doet echter op competitieniveau aan windsurfen.(zie stuk 12) De zeilen en het andere surfmateriaal dat hiervoor wordt gebruikt, dienen te worden afgespoeld en te worden gedroogd. Dit drogen gebeurt in de tuin, waar de zon het langste en het intensiefst schijnt. Door de schaduwvorming zal het drogen van de zeilen en ander surfmateriaal niet meer kunnen plaatsvinden. Bovendien zal de tuin waar verzoeker regelmatig met zijn jongere broer en vrienden speelt, voetbalt en badmintont minder aangenaam zijn door het beknellende gevoel dat gelet op de hoogte van de vergunde garage/berging aanwezig zal zijn. De vergunde garage/berging doet bijgevolg afbreuk aan de belevingswaarde en het normale gebruik door verzoekende partij van de tuin.

6.

Verbouwereerd als hij is door de beslissing van verwerende partij, had verzoekende partij recent een ernstige discussie met zijn ouders omtrent het vergunde en vroeg hen ook in zijn naam de procedure in te leiden daar hij zich persoonlijk hiertegen wenst te verzetten. Als milieubewuste tiener vindt hij het bovendien erg dat bijkomende energiekosten gemaakt dienen te worden ingevolge de verminderde bezonning.

..."

- 2. De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij omdat het niet, minstens onvoldoende, persoonlijk en individualiseerbaar zou zijn. De verwerende partij stelt dat het belang van de verzoekende partij volledig wordt opgeslorpt door het belang van de heer en mevrouw, die ook in eigen naam een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing hebben ingeleid. Deze zaak is gekend bij de Raad onder het rolnummer 1112/0135/SA/3/0107.
- 3. Bij gebrek aan een repliek in feite en in rechte in hun verzoekschrift tot tussenkomst lijken, de tussenkomende partijen het belang van de verzoekende partij niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij, geboren in 1995, minderjarig is en bijgevolg niet zelf over de vereiste procesbekwaamheid beschikt om als procespartij het geding te voeren bij de Raad. De verzoekende partij wordt evenwel vertegenwoordigd door haar wettelijke

vertegenwoordigers zodat zij beschikt over de vereiste procesbevoegdheid en –bekwaamheid om bij de Raad beroep in te stellen.

2.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

3.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel waarop de bestreden beslissing slaat, hetgeen blijkt uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als medebewoonster van de aanpalende woning rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De Raad aanvaardt als mogelijke hinder en nadelen de verminderde lichtinval en bezonning in de woning en de tuin en de door de verzoekende partij aangevoerde visuele hinder.

De Raad stelt tevens vast dat de verzoekende partij deze hinder en nadelen voldoende geïndividualiseerd heeft zodat vermelde hinder en nadelen haar een voldoende persoonlijk en van haar vertegenwoordigers te onderscheiden belang verschaffen. Er valt evenmin te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

4.

De omstandigheid dat de vertegenwoordigers van de verzoekende partij ook in eigen naam een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing hebben ingesteld, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Standpunt van de partijen

Met een aangetekende brief van 10 februari 2012 hebben de tussenkomende partijen verklaard dat zij vrijwillig geen aanvang zullen nemen met de uitvoering der werken en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De verzoekende partij bevestigt dat zij in dat geval niet langer aandringt op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Ook de verwerende partij stelt zich in voorkomend geval niet te verzetten tegen het onbepaald uitstellen van de behandeling van de vordering tot schorsing. De partijen zijn om die reden schriftelijk verschenen op de openbare terechtzitting van 15 februari 2012.

Beoordeling door de Raad

Hoewel het voornemen van de tussenkomende partijen om geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing hangende de procedure voor de Raad het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partij middels een vordering tot schorsing wenst te voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevolen worden indien deze voor de verzoekende partij enig nuttig effect kan hebben.

Gegeven de uitdrukkelijke verklaring van de raadsman van de tussenkomende partijen, evenals de instemming van de verzoekende partij en de verwerende partij, komt het de Raad voor dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald kan worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partijen zich niet houden aan hun belofte en alsnog tot uitvoering van de middels de bestreden beslissing vergunde werken zouden overgaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partij, overgaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld..
- 2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0215/SA/4/0180.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS Filip VAN ACKER